

విటి ఒడ్డున తాటిచెట్టు

మా మామయ్యకాయనూన్నాడు - ఆయన ఏటి ఒడ్డున తాటిచెట్టు లాగుంటాడు. చాలా సడెన్గా వచ్చి సడెన్గా నిష్క్రమిస్తూ వుంటాడు నాట కంలో పోర్స్లలా. ఆయనోమాటు "హల్లో" అంటూ చేతు లాపుగుంటూ అర్థరాత్రొచ్చాడు. "అయామ్ సారీ" అని నడుంవంచి మా యిద్దరికీ తాను హఠాత్తుగా వచ్చి మమ్మల్నిబిబ్బంది పెట్టబోతున్నందుకు క్షమార్పణచెబుతూ "బై దిబై స్నానం చెయ్యాలి. గోరువెచ్చగా వున్నా ఫరవాలేదు" అని కళ్ళు తిప్పతూ గలివర్ లిల్లిపుట్ రాజు రాణీలకేసి చూసినట్లు మా యిద్దరి కేసి చూసి రెండు చేతులతో రెండు మోకాళ్ళమీద చరుచుకుంటూ గోడకేసి నడిచాడు. అక్కడో వూదొత్తుల కేలండరుంది. అందులో పళని సుబ్రహ్మ ణ్యేశ్వరుడున్నాడు. ఆకుపచ్చ రంగులో మళయాళీ అక్షరాలున్నాయి. వాటి కేసి ప్రాచీన లిపి పరిశోధకుడిలా చూస్తూ "హూ యీజ్ దిస్ ఫెలో" అన్నాడు. మావారు తప్పంతా నామీదతోస్తూ "అది అది తెచ్చి తగిలించింది లెండి" అంటూ నసిగారు పళని అంటూ నవ్వారు.

"హేంగ్ హిమ్" అన్నాడు తాటిచెట్టు మావయ్య పళ్లుకొరుకుతూ, "వీడుపామా?" అన్నాడు క్రొళ్ళిస్తూ. "సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడంటే పామే అని చెప్పండి" అని నేను మావారి వీపుగోకాను. "నువ్వే చెప్పు" అన్నట్లు చూశారు మా పుట్టి వినాయకుడిగారు. "నేన్నెప్తాను" అని మా అంకుల్ "వీడుప్రైబల్ గాడ్, టేక్ సర్జెంట్ గారుడుడూ - వీళ్లంతా మీని

యల్ గాడ్స్ ఆఫ్ కోర్స్.... నీళ్లున్నాయా ?” “ప్లాస్కులో వుంటాయి చూడవే” అని మావారుపై కనేశారు. మా తాటిచెట్టు మావయ్య లాఫింగ్ ప్రీలా పగలబడి నవ్వేసి “మీ రిద్దరూ ప్లాస్కులో నీళ్లతో స్నానాలు చేస్తారా?” అని మమ్మల్ని వేళాకోళం చేస్తాడు. చేస్తే చేశాడుగాని “వేడ్నీళ్ళున్నాయి” అని పంపుతిప్పి బాల్చీ నింపివచ్చాను. పైన మేడమీద టాంకు రోజిల్లా హీచెక్కి వుండేమో ఆ నీళ్లు స్నానానికి పాశంగా వున్నాయి. రక్షించారనుకుని “స్నానం చేయొచ్చు మావయ్యా” అని య్యా య్యా దీర్ఘం తీసుకుంటూ లోపలి కెళ్ళాను. “బోయ్ టీ చేయమని చెప్ప” అన్నాడు మామయ్య. నన్ను “బోయ్ అంటాడేవిట్రా ఖర్మా ?” అనుకుని యింత టీగుండ కలిపేసి పంచదారవేసి యిస్తే “రా” టీని “రా రమ్ము” అని రమ్ములా తాగేస్తాడనుకుని ఆ పనిలో కళ్లు నులుముకుంటూ మావారికి యాక్షన్ చేసి చెప్పాను. “ఏవిటి తింటాడ”ని. మేమిద్దరమే వున్నాం, యింట్లో తినడానికి రెడీగా ఏమీలేదు. మావారు ప్లబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ ముందు నిల్చున్న అభ్యర్థిలా నిలబడి వూ, ఆ, ఆహా, ఆలాగే, యస్, ఆల్ రైటు అంటున్నారు. లుంగీవుందా ? అన్నాడాయన నడుస్తూ. “హాహా” అంటూ బట్టల స్టాండువై పు తీసికెళ్ళారు బుల్లివేలట్లాగా మావారు.

ఆ గదిలో లైటులేదు. బల్బు మాడిపోయింది. ఆహా మాడిపో లేదు. దాన్ని పైకి తేబుల్లైటుకి గుచ్చి మీదకి పట్టుకెళ్ళారు పిల్లలు చదువు కుందుకు. మా యింట్లో ఆఫ్ కోర్స్ ఒక గదిలో ఎప్పుడూ ఒక బల్బు మాడిపోయి గాఢాంధకారంగా వుంటుంది. ఆ చీకట్లో అన్ని వస్తువులూ పోల్చుకోవడం మా కటవాచే. మావారు లుంగీ తీసి యిచ్చారు. “వ్లాటీజ్ డిస్ సో లెంగ్గీ సీరియల్ నవల్లాగా” అని మా మావయ్య హాశ్చర్య పోయాడు. మావారు కంగారు పడిపోతూ “సారీ సారీ అది శారీ అండీ” అని నిజవై న లుంగీతీసి ఆందించారు. మావయ్య షాక్ తిన్నాడు. “బట్టల స్టాండు దగ్గర బల్బు వుండాలోయ్” అని పళ్లు కొరుక్కున్నాడు. నేను ఆంతఃపురంలోంచి దుర్యోధనుణ్ణి చూసి ద్రౌపది నవ్విసట్లు నవ్వు కున్నాను. ఆరేసిన బట్టల్ను మడతలు పెట్టి నైడు బై నైడున పెట్టడం నా

కలవాపే—మావారు కూడా చీకట్లో చీరను లుంగీ అనుకొని లాగి “స్టో లెంగ్గీ” అని కంగారుపడటం కద్దు.

తాడిచెట్టు మావయ్యను బాత్రూంలోకి కండక్టు చేశారు మావారు స్టోగా. అక్కడ బిల్లు కూడా వెలగదు. ఇవతల లైటు వేస్తే లోపల మసక మసగ్గా వెలురు పడుతుంది. అంతలో ఆయన మాగెస్ట్ ఘూస్లీగా ఆరుస్తూ తలుపు త్రోసుకుని “వాటిక్ దిస్” అని మా వైపు కొంచెం యాంగ్లీగా చూచాడు. నేను నిశ్చేష్టురాలనై గుండెలు కొట్టుకోగా స్టాండ పాన్టి బెంచిలా నిలబడిపోయాను. మావారు ఆప్రతిభులై పోయారు. నా మతి

మండ-ఆ గదిలో వేడినీళ్ళు తోలిపిన బాప్టి పక్కన మరో బాప్టి వుంది. రేపు పొద్దున్న లేచి యిడ్డీలు వేద్దామని పొట్టుతీయని మినవ్వుప్పు ఓ కిలో నాసవేశాను. అదీయన హడావిడిలో తలారా పోసుగున్నట్లున్నారు. “కాదండీ- వేడ్డీళ్ళు పక్కబాప్టిలో వున్నాయి” అని కాదండీ మావారికి తరువాత డైలాగు మా మామయ్యకి చెప్పి ఇంజన్ టీ చేయటానికి తప్పుకున్నాను నవ్వాగక.

రేపు పొద్దున్న ఇడ్డీలకు మినప్పిండి రుబ్బుకోవటానికి లేదుగదా అనే విచారంతోనూ, తరువాత యీ మహానుభావుడికి తిండికి ఏమీ తయారుగా లేదే అన్న విచారంతో కొంత మాంచి నిద్ర చెడిపోయినందుకు

యింకా మరికొంత విచారిస్తూ యింతవరకు పచ్చాక బద్దకిస్తే ఆ బోరు దక్కదని పావుశేరు బియ్యం తలగొట్టి అత్తెసరు గ్యాస్ పొయ్యి మీద కెక్కించాను. శాండల్ సబ్బుతో ఘుఘు ఘుఘ లాడిపోతూ తలారస్నానం చేసి మా తాటిచెట్టు మామయ్య “డోంట్ వర్రీ” అని మావారి భుజంమీద చేయివేసి ఓదారుస్తూ హాల్లోకి నడివారు. “వ్లాట్ నెక్ట్స్” అని బాగ్ లోనుంచి సార్ట్ బిస్కెట్లు ప్యాకెట్ తీసి న్యూస్ పేపరు పరిచి దానిమీద ఒంపారు. “కమాన్ టేకిట్” అన్నారు. మా వారికి బహుశా ఓ రాత్రివేళ ఓ నిద్ర చేశాక లేచి ఏదైనా తినాలంటే పళ్లు తోముకోవాలా అక్కర్లేదా అన్న సందేహం వచ్చి వుండవచ్చు. “మొగం కడుక్కునొస్తా” అని లేవారు.

“మినప్పప్పు బాప్పి జాగ్రత్తసుమా” అని మా మామయ్య వార్నిం గిచ్చాడు. అహ్లా అని తలకాయ వూపుతూ మా వారు నిద్ర కళలను చన్నీళ్ళతో చెరుచుకుని నేనిచ్చిన రాగి టీ చెంబుని గ్లాసుల్ని జాగ్రత్తగా పట్టు కుని పేబుల్మీద పెట్టారు. అన్నం, వడియాలు వేయించి, చింతపండ్లూ వుల్లిపాయవేసి పచ్చడి తొక్కాలను కుంటున్నాను? మా మామయ్య ఆర్థ నిమిలిత నేత్రాలతో మావారికేసి మాస్తూ టీని చాంపైన్లగా చప్పరిస్తూ గ్లాసు పైకెత్తి “వేరీజ్ దట్ బోయ్” అన్నాడు నన్నుద్దేశించి. “ఎహేయ్ ఎషేవ్ ఇదిగో” అంటూ మా కేర్ టేకర్ పొలికేక పెట్టారు. మా మామయ్య ఒక కాన్ ఫరెన్స్ ను ఎడ్రెసు చేస్తున్నంత గంభీరంగా “బడ్డీ (ఆమెరికన్ సాంగ్) నీకు హంట్రాయిడ్ తెలుసునా?” తేలీదన్నారు మా వారు.

కోబ్రాకంటే థవుజండ్ టైమ్స్ డేంజరస్. ఇలా నిలబడింది అంటే ఆరడుగుల ఎత్తుంటుంది. నీ కళ్లలోకి సూటిగా గుచ్చి యిలా యిలా కాటు వేస్తుంది. అని చేత్తో పొడిచి బుస్ మన్నాడు. దాని విషానికి తిరుగులేదు. అంతేగాక నలభై నిమిషాల్లో ఛాప్టర్ క్లోజ్. దాంట్లో ఆడపాము మరీ మరీ డేంజరస్. మగది మల్లగే కొంచెం చవట, వింటున్నావా అమ్మడూ, హమ్ డ్రాయిడు గురించి చెబున్నా. దాని విషం గ్రాముటెన్ డాలర్స్. గుండు సూది మొనమీద నిలిచే డ్రాప్ మన లోపలికి ఇంజెక్టు చేస్తే అది వండర్స్ చేస్తుంది. దాన్నిపట్టి ఒక పాముని జూలో పెట్టారు మనవాళ్లు. దాని ఆహా

రము తెలుసా-చిన్న చిన్న పాముల్ని తింటుంది. కాని అది జూలో ఒక్క కప్పనుగాని, పిచికనుగాని, పామునిగాని తినకుండా నిరాహారదీక్ష పట్టింది. అది సత్యాగ్రహంచేసి చచ్చినందుకు జూ అధికారుల్ని ప్రజలు తిట్టిపోసి ఆ పాముని ఊరేగింపు సమాధిచేసి గుడి కట్టారు. ఈ సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర స్వామి ఆ హమ్ గ్రాయిడ్ అవునా కాదా అని నా అనుమానం. అని కళ్ళు అదోలా త్రిప్పి పైగర్ పైగర్ మన్నికాదు తెలుసా—మంగోలియా నుంచి వచ్చింది. దానికి చల్లగా వుండాలి. ఎండ ఓర్చుకోలేదు. మన పులి మన్నను కుంటున్నామా మన్నికాదు. మంగోలియన్ పులి ఫర్ ఫెక్ట్ జంటిల్మన్. చిరతపులి మన్ని. అది డర్టీ స్కంపుండ్రల్ చెల్లెక్కుతుంది. అరిచి గోల చేసి మళ్ళీ భయపెట్టేస్తుంది. కాని రేచుకుక్కలున్నాయి చూశారా వాటిని చూస్తే పులీ గిలీ పుంజాలు తెంపుకు పారిపోతాయి. రేచుకుక్కలు పులుల్ని వేటాడి చీల్చి చెండాడుతాయి. ఐయామ్ నేచర్ లవ్వర్ - నేను వాటిని చంపటం అంగీకరించను. మన ఫారెస్టు వెల్త్ అరణ్య మృగ సంపదను రక్షించుకోవాలి.” అని అరణ్యాల్ని గురించి, మృగాల్ని గురించి పెద్ద లెక్కరు కొట్టాడు. “మరిలెండి మావయ్యా భోం చెయ్యరూ” అన్నాను సన్నగా.

“మన మంతా కలిసి భోంచేద్దాం” అని పట్టుబట్టాడు మావయ్య. మేం ముగ్గురం కూర్చుని జస్ట్ పావుశేరు బియ్యపన్నం ముగ్గురం కొంచెం కొంచెం వడ్డించుకుని ఒడియాలు, పెరుగు, కొరివికారం వేసుకుని సంజు కుంటూ చెరో నాలుగు ముద్దలూ తిన్నాం. మా మావయ్య ఏనుగుల గురించి, పులులు, హైనాలు, బ్రెసన్లు పాముల గురించీ అనర్గళంగా మాట్లాడేస్తున్నాడు. మేం చేతులు కడుక్కుని వరండాలో కొచ్చీసరికి చుక్కుడు దేదీవ్యమానంగా వెలిగిపోతున్నాడు. చీకట్లు విచ్చుకుని ఆకారాలు స్పష్టా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయా? మా తాటిచెట్టు మావయ్య బేగ్ తగిలించుకుని సర్దుకుని బయల్దేరాడు. “బడ్డీ -కాలాప్ ది జింగిల్ -అరణ్యం పిలుస్తోంది, వెళ్ళొస్తా” అని “బోయ్ ఇది చదువు” అని మేన్ “ఈటర్ ఆఫ్ కుమావ్” నా చేతిలో పెట్టాడు.

మా తాటిచెట్టు మావయ్య ఆ తొలి వేకువవేళ పెద్దపెద్ద అడుగులు వేసుకుంటూ మెట్లుదిగి వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత మా వారు చెప్పారు - మావయ్య పాముల్ని పెంచాలనుకుంటున్నాడట. ఒక ఫారం పెడతాడ్డ. ఆ పాముల్నించి గరలం తీసి ఆమెరికాకు పంపిస్తాడ్డ. పాముల్ని మనవాళ్ళు తెలివితక్కువగా చంపుతున్నారు. వాటిని పెంచి గరళం పిండి వాటితో బ్రహ్మాండమైన బిజినెస్ చేయొచ్చునని చెప్పాడుట.

మన నేచర్ లోనేలేదు. లవ్వింగు నేచర్ మనకి ఆడ్యెంచర్ లేదు. నేనా తెల్లవారురూమున బోర్లా పడుకుని తాటిచెట్టు మావయ్య వెనకాల అడవుల్లో తిరుగుతూ పక్షుల్ని, జంతువుల్ని, మృగాల్ని చూస్తూ వాటి సర్దం చేసుకుంటూ వాటితో ఆడుకుంటున్నట్లు కలగన్నాను.

మా మామయ్య ఎప్పుడన్నా జ్ఞాపకం వస్తాడు. ఆప్పుడు అడవులు చూద్దాం రమ్మని ఎవరో ఆహ్వానిస్తున్నట్లుగా ఫీలవుతాను. మావారికి బట్టల స్టాండుమీద బెల్లును చూసినప్పుడల్లా హమ్డ్రాయడ్ గుర్తుకొచ్చి కాళ్ళు చేతులూ వణుకుతాయట. ఆ గదిలోకి వెంటనే బల్బు కొనుక్కొచ్చారు మా తాటిచెట్టు మామయ్య లెక్కర్ల పుణ్యమా అని.